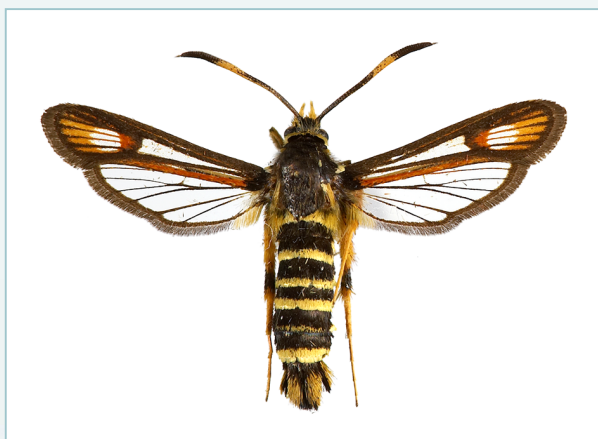

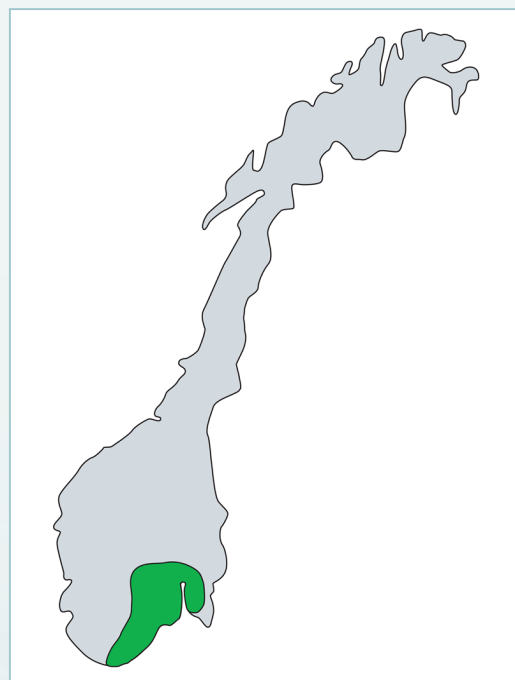
Engglassvinge *Bembecia ichneumoniformis*

Rødlistet art

Engglassvinge forekommer i sørlige deler av Østlandet og langs Sørlandskysten, hvor den flyr på magre og tørre enger med rikelig bevoksning av erteplanter. Larvene lever i røttene av ulike erteplanter, primært tiriltunge, rundbelg og beinurt.

Status

Kategori sårbar (VU) på Norsk rødliste for arter 2010.

Kjent utbredelse av engglassvinge i Norge.

Kjennetegn

Vingespenn 11-29 mm. Forkroppen er svart med to gule lengdestriper. Bakkroppen er svart med seks gule eller gulhvite tverrbånd hos hannen og fem hos hunnen. Bakkroppens endebørste er svart og gul. Hannen har svarte antenner som av og til har en hvit flekk nær tuppen. Hunnen har guloransje antenner med svart tupp. Hos begge kjønn er vingene gjennomsiktige med svart ribbenett og svarte vingefrynser. Forvingen har i tillegg oransje tegninger både innenfor og utenfor det ytre vinduet og langs bakkanten. Både i utseende og positur minner sommerfuglen sterkt om en veps. Engglassvinge kan skilles fra andre norske glassvinger på de tallrike gule stripene på bakkroppen i kombinasjon med de oransje tegningene på forvingene.

Utbredelse

Engglassvinge finnes spredt på i sørlige deler av Østlandet og langs Sørlandskysten til Arendal. I Norden for øvrig finnes arten i Danmark og de sørligste delene av Sverige og Finland. Den øvrige verdensutbredelsen omfatter Sør- og Mellomeuropa med unntak av deler av Storbritannia og den Iberiske halvøy, og strekker seg østover til Ural, Kaukasus, Iran og kanskje lenger.

Biologi

Engglassvinge flyr i juni-august på magre og tørre enger med rikelig bevoksning av erteblomster. Den voksne sommerfuglen har redusert sugesnabel og tar ikke til seg næring, men kan ofte finnes sittende på larvens vertsplanter. Hunnene lokker hanner ved hjelp av feromoner. Larven lever i røttene av ulike erteplanter,

i første rekke tiriltunge, rundbelg og beinurt. Den overvintrer sannsynligvis bare én gang, og forpoppingen finner sted i mai-juni i et 5-7 cm langt underjordisk silkerør som strekker seg fra nederste del av rota opp til jordoverflaten. Den voksne sommerfuglen klekker 1-2 måneder senere.

Bestandsstatus

Engglassvinge forekommer sparsomt i Norge, men lite er kjent om artens bestandsutvikling. Man må anta at tapet av engområder i kulturlandskapet i moderne tid berører arten negativt.

Referanser

Aarvik, L., Hansen, L.O. og Kononenko, V. 2009. Norges Sommerfugler. Håndbok over Norges dagsommerfugler og nattsvermere. Norsk entomologisk forening og Naturhistorisk museum, Oslo. 432s.

Fibiger, M. og Kristensen, N. P. 1974. The Sesiidae (Lepidoptera) of Fennoscandia and Denmark. Fauna Entomologica Scandinavica Volume 2. Scandinavian Science press LTD., Gadstrup, Denmark. 91s.

Špatenka, K., Gorbunov, O., Laštuvka, Z., Toševski, I. og Arita, Y. 1999. Handbook of Palaearctic Macrolepidoptera Volume 1 Sesiidae – Clearwing Moths. Gem Publishing Company, Wallingford, England. 569s.

Lenker

<http://www.nhm.uio.no/fagene/zoologi/insekter/norlep/>